

Specyfikacja jednostki exe_unit

Karol Bogumił 310 430

Parametrami jednostki są **M** oraz **N** określające liczbę bitów wejść i wyjścia oraz sygnału sterującego.

M wskazuje liczbę bitów argumentów wejściowych (sygnały **i_argA** oraz **i_argB**) oraz wyjścia, (sygnał **o_result**).

N określa liczbę bitów sygnału wejściowego **i_oper**, sterującego multiplekserem. Aby jednostka realizowała wszystkie operacje, **M musi się równać nie mniej niż 9 (wymóg funkcji wyznaczania kodu CRC-4), a N musi się równać 4**, ponieważ 12 operacji można rozpaść na 4 bitach.

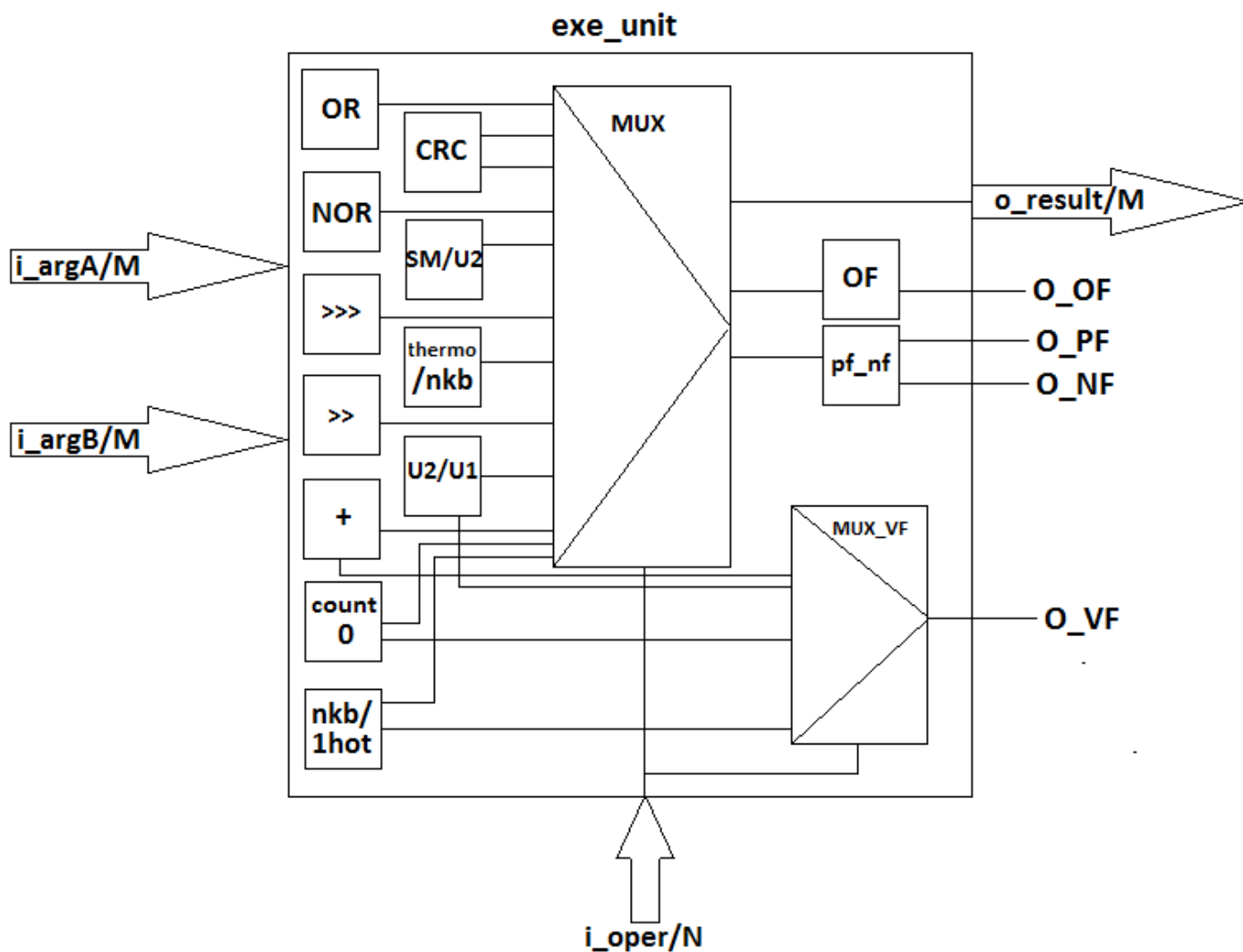
Jednostka realizuje następujące operacje (dla pewnego sygnału i_oper):

- **dodawanie** (dla i_oper= 0000)
- **or** (i_oper=0001)
- **nor** (i_oper=0010)
- **arytmetyczne przesunięcie argumentów w prawo** (i_oper=0011)
- **logiczne przesunięcie argumentów w prawo** (i_oper=0100)
- **konwersja danej wejściowej z kodu U2 na kod U1** (i_oper=0101)
- **konwersja danej wejściowej z kodu ZNAK-MODUŁ na kod U2** (i_oper=0110)
- **wyznaczenie kodu CRC-3** (i_oper=0111)
- **wyznaczenie kodu CRC-4** (i_oper=1000)
- **zliczanie sumarycznej liczby zer w obu argumentach wejściowych** (i_oper=1001)
- **dekoder termometrowy** (thermometer to nkb) (i_oper=1010)
- **koder n na 1** (nkb to one-hot) (i_oper=1011)

Dodatkowo, zawiera zestaw wyjść jednobitowych, wskazujących na pewne cechy argumentu wyjściowego:

- **VF**- znacznik przepełnienia
- **PF**- znacznik uzupełnienia do parzystej liczby jedynek (wystawia 1, gdy liczba jedynek jest nieparzysta)
- **NF** - znacznik uzupełnienia do nieparzystej liczby jedynek (wystawia 1, gdy liczba jedynek jest parzysta)
- **OF** – znacznik informujący, że wszystkie bity wyjścia mają wartość 1

Schemat blokowy:

Szerszy opis bardziej złożonych realizowanych operacji:

1. Dodawanie (instancja modułu fulladder.sv)- zainsatncjonowany moduł dodawania sumuje wartości argumentów wejściowych *i_argA* oraz *i_argB*, uwzględniając konieczność przeniesienia w wyniku. Jeśli zachodzi potrzeba przeniesienia, znacznik VF informujący o tym, że wynik nie mieści się w określonej ilości bitów, przyjmuje wartość 1.

2. Konwersja z U2 na U1 (instancja modułu u2tou1.sv)- moduł zmienia argument *i_argA* napisany za pomocą kodu U2 na argument wyjścia napisany w U1. Z uwagi na różnice w zakresie możliwych do zapisania liczb dla określonej ilości bitów, należało uwzględnić możliwość przepełnienia. Występuje ono, gdy pierwszy bit argumentu wejściowego ma wartość 1 a wszystkie kolejne 0.

3. Konwersja ZNAK-MODUŁ- U2 (instancja modułu znak_modul.sv)- moduł zmienia argument *i_argA* zapisany w kodzie Z-M na kod U2, ponieważ zakres reprezentowanych liczb na określonej ilości bitów jest niezmienny, nie trzeba uwzględniać przepełnienia.

4. Wyznaczanie kodu CRC-3 (instancja modułu `crc32.v`)- kod CRC-3 jest wyznaczany dla argumentu `i_argA`, a potrzebne do tego sygnały pobiera z konkretnych miejsc wektora argumentu `i_argB`. Wielomian znajduje się na 4 najmniej znaczących bitach `i_argB`, a sygnał składający się z 3 zer do wyznaczenia kodu znajduje się na 3 kolejnych bitach (do działania tego modułu konieczne jest ustawienie liczby bitów wejść na przynajmniej 7- wtedy cały `i_argB` będzie stanowił składniki potrzebne do wyznaczenia kodu).

5. (analogicznie do CRC-3, instancja modułu `crc32.v`)- Wyznaczanie kodu CRC-4- kod CRC-4 jest wyznaczany dla argumentu `i_argA`, a potrzebne do tego sygnały pobiera z konkretnych miejsc wektora argumentu `i_argB`. Wielomian znajduje się na 5 najmniej znaczących bitach `i_argB`, a sygnał składający się z 4 zer do wyznaczenia kodu znajduje się na 4 kolejnych bitach (do działania tego modułu konieczne jest ustawienie liczby bitów wejść na przynajmniej 9- wtedy cały `i_argB` będzie stanowił składniki potrzebne do wyznaczenia kodu).

6. Zliczanie sumarycznej liczby zer w obu argumentach wejściowych (`i_argA` oraz `i_argB`)- (instancja modułu `count0.v`) moduł ten zlicza wszystkie zera występujące w obu wejściach. W przypadku, gdy liczba bitów wejść jest mniejsza od 3 a argumenty będą składały się wyłącznie z zer, może dojść do przepełnienia.

7. dekoder termometrowy- (instancja modułu `thermo2bin.v`)- moduł tłumaczący sygnał wejścia `i_argA` zapisany w kodzie termometrowym na kod `nkb`

8. koder n na 1 (`nkb to one-hot`)- (instancja modułu `binary2onehot.v`) zostaje wykonane konwertowanie argumentu `i_argA` zapisanego w naturalnym kodzie binarnym na kod gorącej jedynek. Jeśli wartość wpisana jako `i_argA` jest większa od liczby dostępnych bitów pomniejszonej o 1, następuje wtedy przepełnienie.

Implementacja znaczników:

znacznik przepełnienia: VF (wyjście `o_vf`)- ponieważ przepełnienie ma szansę wystąpić tylko dla niektórych operacji i osiągane jest na różnych warunkach, zaimplementowano kolejny multiplexer, sterowany sygnałem `i_oper`. Wartości sygnałów sterujących w multiplekserze dla przepełnień odpowiadają tym w multiplekserze głównym. (Dla przykładu sygnał `i_oper=9` obsługuje moduł zliczania 0 oraz jednocześnie umożliwia wyświetlenie sygnału przepełnienia dla tej operacji)

Przykład: dla zliczania liczby 0 w obu argumentach wejściowych i dwóch bitów wyjścia ($M=2$), w przypadku gdy oba wejścia będą wynosiły 00, suma zer wyniesie 4, co nie zmieści się na dwóch bitach, wtedy VF wyniesie wartość 1.

Znacznik dopełnienia do parzystej liczby jedynek: za operację zliczania i dzielenia modulo odpowiedzialny jest osobny, zainstancjonowany moduł `pf_nf`. Wykonywane jest zliczanie jedynek argumentu wyjściowego `o_result` a następnie dzielenie modulo przez 2. Jeśli wynik tego dzielenia jest równy 0, oznacza to że liczba jedynek jest parzysta, a zatem **znacznik NF(sygnał `o_nf`)** jest równy 1, aby uzupełnić do nieparzystej liczby jedynek, **znacznik PF(sygnał `o_pf`)** jest wtedy równy 0. W sytuacji przeciwnej, tj. gdy wynik dzielenia modulo nie równa się 0, co oznacza nieparzystą liczbę jedynek, znacznik PF uzupełniający do parzystej liczby przybiera wartość 1, a NF wartość 0.

Przykład: dla sygnału wyjściowego 101101011, PF wyniesie wartość 0, ponieważ liczba jedynek jest już parzysta, a NF wyniesie wartość 1, aby dopełnić liczbę jedynek do nieparzystej liczby.

Znacznik OF (sygnał o_of) informujący, że wszystkie bity wyjścia o_result mają wartość 1 polega na pojedynczej instrukcji warunkowej if (sprawdzenie czy o_result == 111...111)

Przykład: dla sygnału wyjściowego 11111111 OF wyniesie wartość 1, a dla sygnału 10111111 wyniesie wartość 0, ponieważ nie wszystkie bity w wektorze są 1.

Przykład instancjonowania dla modułu przetwarzania U2 na U1:

nadanie parametrów i zestawu wejść i wyjść w pliku .sv modułu:

```
module u2tou1 (i_input, o_output, o_overflow);
```

```
parameter BITS=3;
```

```
input logic [BITS-1:0] i_input;
```

```
output logic [BITS-1:0] o_output;
```

```
output logic o_overflow;
```

instancja modułu w pliku .sv exe_unit:

```
logic [M-1:0] s_u2tou1; // stworzenie sygnału pomocniczego do obsługi wyjścia modułu
```

```
logic s_u2tou1_ovf; //stworzenie sygnału do obsługi możliwego przepełnienia
```

```
u2tou1 #(BITS(M)) //przeportowanie parametrów- BITS modułu ma przybrać wartość M
```

```
u2tou1(
```

```
    .i_input(i_argA), // podpięcie sygnałów
```

```
    .o_output(s_u2tou1),
```

```
    .o_overflow(s_u2tou1_ovf)
```

```
);
```

podpięcie wyjścia modułu do multiplexera:

```
N'd5: o_result= s_u2tou1; //dla sygnału i_oper=5 wyjście przyjmie wartość sygnału pomocniczego  
s_u2tou1
```

podpięcie sygnału wyjścia przepełnienia o_overflow do multiplexera znacznika VF:

```
N'd5: o_vf=s_u2tou1_ovf;
```

Lista plików .sv z instancjonowanymi modułami:

fullader.sv - moduł dodawania

sm_to_u2.sv – moduł konwersji ze ZNAK-MODUŁ na U2

count_0.sv – moduł zliczania zer w obu argumentach

crc.sv – moduł odpowiedzialny za wyznaczanie kodów crc-3 oraz crc-4

thermo2bin.sv – moduł dekodowania kodu termometrowego na binarny

u2tou1.sv – moduł konwersji z U2 na U1

binary2onehot.sv – moduł kodowania kodu nkb na kod gorącej jedynek (one- hot)

Plik .sv do obsługi znacznika:

pf_nf.sv – znacznik dopełnienia do parzystej liczby jedynek lub nieparzystej liczby jedynek